

ÉLETERŐ

A BALASSAGYARMATI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGEK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM KARÁCSONY

2013. DECEMBER

Keresni és megtalálni!

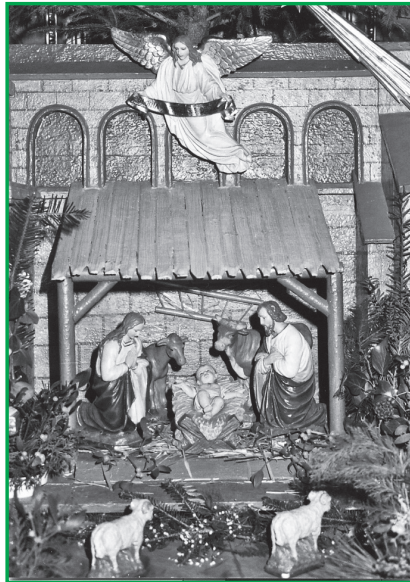
Amikor a napkeleti bölcsek megérkeztek Jeruzsálembe, azt kérdezték: „Hol van a zsidók újszülött királya?” (Mt 2,2) Ezt kérdezzük mi is. A napkeleti bölcsek példáján keressük az utat: hol van Jézus? Ma is úgy találjuk meg, mint akkor, úgy jutunk el hozzá, mint a keleti bölcsek.

Hol van Jézus? A napkeleti bölcsek csillagászati bölcsességük folytán rájöttek, hogy nagy dolog történt a távoli zsidó országban, és elindultak. Nem kíméltek fáradságot, keresni akartak valakit. Elindultak, mint a vándor, és ők lettek a fáraó, a kereső ember örök jelképei. Útjuk során személyes élményük lett, hogy a vándorlásban, a keresésben az ember lealacsonyítja magát. Tudós bölcsek, királyok voltak, és vándorrá lettek. De kerestek valakit, és ez nem hagyott nekik nyugtot; ám meg nem találták, addig nem sajnáltak semmilyen fáradságot vagy kockázatot.

Hol volt Jézus? Már ott volt a vágyukban, a szívükben, a kitárult, tanulni vágyó értelmükben, a fáradságot nem ismerő akarataukban, a nyugalmat el nem fogadó várakozásukban. Jézus mindig ott van, ahol keresik őt.

Mi is ilyenek vagyunk, kétkedő emberek. A kérdéseink megsokasodtak, kételyeinket megsokszorozták az elmúlt évtizedek. Keresünk valamit, lazasan és türelmetlenül, nyugtalanul és sokszor egymást tiporva. Keresünk valamit, és sokszor nem tudjuk, hogy mit. Pedig az igazi kérdés, az egyetlen keresni való cél ma is csak az, ami a keleti bölcseket vonzotta: hol van Jézus? Karácsony van. Itt van! Ha kerestük, megtaláltuk. Ha fáradtunk érte, most nála megnyugodhatunk. A bölcsek nagyon megörültek, amikor a csillag megállt a hely fölött. Bementek, és ott találták a gyermeket anyjával Máriával, és leborulva imádták őt.

Hol van Jézus? Ahol az ember tisztelettel hajol meg az élet titka előtt. Megtalálták őt, az élő Istent, az életadó Istent, aki az életnek a legszentebb, legdrágább emberi mozzanatát választotta, a születést, a kisgyermek-kort, és mellette Mária csodálatos anyaságát. Ezekben a bölcsekben,

mint korábban a pásztorokban, volt elég alázat, hogy értékeljék, tiszteljék az emberi életet. Ők szolgálni akartak, nem pusztítani, a kicsinyben meglátták a nagyot, a gyermekben az ígéretet. Ezért lettek maguk is kicsinyek, leborultak, imádták őt.

Örök tanulság ez az emberiségnek: Jézust ott találjuk meg, ahol megbecsüljük a másik embert, a gyermeket, az ártatlant, a küszködőt, a szegényt, a kiszolgáltatottat. Jézus ott van, ahol az emberi élet rászorul arra, hogy mellé álljanak, mert ő a mellénk szegődött, a segítségünkre álló Isten. Ő az, aki embereken keresztül felnyitja a szemünket az Isten titkára. Ahol az ember igazán szeretettel, tisztelettel néz a másik emberre, ott a másik emberben, mint a bölcsek a kis Jézusban, megtalálja az Istent.

A bölcsek megnyitották ládáikat, kincseket adtak, aranyat, tömjént és mirhát. Ennél a jelenetnél is megkérdőjelezzük, hogy hol van Jézus. Jézus ott van, ahol az embereknek megnyílik a szíve, ahol az emberek tudnak ajándékokat adni, ahol a távoli messzeségből, szívünknek a rejtekéből előhozzuk a legjobbat, a legszebbet, a legdrágábbat. Jézus ott van, ahol az ember megérti, hogy ő kiüresítette, elajándékozta magát. Mi is akkor találjuk meg, ha tudjuk kiüresíteni magunkat, ajándékként adni kincsünket, szívünket, szeretetünket, szánalmunkat, jószágunkat. Jézus ott van, ahol ajándékozó, áldozatos szívé emberek élnek. Az arany, a tömjén és a mirha mi vagyunk, és ha szívünk el akarja őt halmozni jószágával, akkor itt van közöttünk.

A történet, tudjuk, folytatódott. Heródes megijedt, jött a betlehemi gyermekgyilkosság, és Jézus menekült. Hol van Jézus? Ahol szenvednek az emberek, ahol az üldözött sorsúaknak vigasztalást kell adni. Már gyermekkorában is ez a sors jutott neki, aztán ő lett a fájdalmak embere. Ő tudta, hogy a világot, a történelmet, az embert a csak maga szenvedésével és a hozzá hűséges emberek szenvedésével lehet megtisztítani.

A keleti bölcsek boldogok voltak, mert megtalálták, akit kerestek. Amíg a földön élünk mindig keressük. Ha már megtaláltuk, akkor is újra fel kell fedeznünk. Így keresi őt a vallásos vagy a kétkedő, a jámbor és a bukdácsoló, hogy karácsonykor mindenkinek a szívét megmelengesse az ünnepi érzés: Isten hagyja magát megtalálni azoknak, akik őt keresik.

Nyugtalan keresést és boldog megtalálást kívánok minden testvéremnek.

**dr. Stella Leontin
kanonok, plébános**

Emmánuel

Emmánuel: azt jelenti, hogy Velünk az Isten, mindig is velünk volt, de karácsonykor fokozottan érezzük. A megszületett gyermek Jézus dicsőségét hirdették az angyali seregek, akik megtöltötték énekükkel a betlehemi éjszakát, hírül adva a pásztoroknak a Megváltó születését.

*„A fény, a félelem, az angyal
eloszlott már az égi hanggal,
nem zeng a mennyei torok-
- de szívükben még száll a langy dal
s csak állanak a pásztorok-
- Megszületett királyotok!
Hej mire várunk? Útrakelve
siessünk áldott Betlehembe!”
(Kiss Jenő: Pásztorok zavara)*

*Jönnek a napkeleti bölcsek is:
„Istenfia, jónapot, jónapot!...
Úgy hallottuk, megszületél,
szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!...
Iru-pirul Mária, Mária,
Boldogságos kis mama.
Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.”
(József Attila: Betlehemi királyok)*

Dicsőíti Megváltónk érkezését két idős ember: Anna és Simeon a jeruzsálemi templomból, és legfőképpen József és a boldog Mária, akik az angyaltól hallottakat csende-

sen szívükbe fogadták. E néhány ember mégis képviseli Krisztus Egyházának ígérését már a kezdetben, a választott népet és a pogányokat, a szegényeket és a gazdagokat, az egyszerű embereket és a bölcseket, a fiatalokat és az időseket, a különböző népből, nyelvből származókat, hogy mindnyájan a Krisztus imádók közé tartozhatunk. A betlehemi jászolhoz mindenkinek nyitva az út. Keblére ölel az Úr, ha hűséges voltál, ha időnként hűtlen voltál, ha hitetlen voltál.

A betlehemi jászolnál a pásztorok, a napkeleti bölcsek azon túl amit láttak, hitték azt, ami már nem látható, hogy ez a gyermek Isten Fia, a Megváltónk. A mai bölcsek, kételkedők figyelmébe ajánlom korunk nagy természettudósai közül Werner Heisenberget, aki szerint: „A természettudományok poharából ivott első korty ateistává tesz- a pohár alján azonban Isten vár.”

A betlehemi jászolból Megváltónk nem hirdetett gazdagságot, hatalmat, szabadságot bűneink megbocsátásával adott, nem mentett fel a szenvedéstől, hiszen Ő is szenvedésével, kereszthalálával váltotta meg a bűnösöket, a bűnbánókat.

János apostolt idézve: a kegyelem és az igazság Jézus által lett osztályrészünk, ezért magasztaljuk Istent mindennel, ami telik tőlünk. Karácsonyi ünnepünk így lehet teljessé. Dicsérjük Istent mindennapi munkánkkal, családjában, beszédünkben, hallgatásunkban, örömeinkben, bánatunkban, szenvedésünkben, a kísértések legyőzésében, egymás szeretetében és mindenben amit Isten kegyelméből kapunk. Így lesz velünk az Isten, és így leszünk Istennel.

Kovács Gábor

Hogyan ad Isten örömet?

Mindannyian szeretnénk karácsonykor megtapasztalni valami nagy élményt. Olyan élményt, ami örömet és békességet teremt a szívünkben.

Azért várjuk oly nagyon a Karácsonyt, mert már volt ilyenben részünk máskor is. Sok idős testvérem erre már csak, mint régi gyerekkori élményére emlékezik, mert hasonlót már régen nem élt át. Pedig ez az élmény újra és újra átélhető. Csak mélyseges kapcsolatba kell kerülni Isten Szentlelkével. Ő az, aki megtisztítja a szívünket és megtapasztalhatóvá teszi Isten szeretetét. És ha ebben valakinek része van, része lesz a karácsony örömeiben. Mert Isten közelében élni, Istent megtapasztalni ugyanaz az öröm, mint a karácsony öröme. Mert Isten a szeretet és béke kútforrása. És a Karácsony élménye a szeretet és béke élménye.

Amikor karácsonykor ajándékot adunk valakinek, főleg egy kisgyermeknek, és arcán feltűnik a boldogság fénye, ránk vissza fog tükröződni az általa átélt öröm. Ez az, amit az ember, mint karácsonyi örömet él át. A szeretet élménye ez.

Úgy is, mint ajándékozó kapja ezt az élményt jószágért és úgy is, mint a gyermekben lévő öröm hatol belé, és teszi boldoggá szívét.

Isten azt szeretné, ha mindig ebben az ajándékozó szeretetben élnénk. Mert csak az ilyen lelkiületben élők tapasztalják meg azt az isteni szeretetet, amiről annyit hal-

lunk, de ritkán van alkalmunk átélni. Pedig semmi más nem kell tennünk, mint kiürésítve szívünket fölemelni azt az Úr felé, hogy betöltse boldogító szeretetével. És ennek az élménynek ösztönző hatása lesz ránk, hogy mi is adjuk tovább ezt a szeretetet. És ebben a szeretet áramlásban a „súlytalanság” állapotába kerül a lelkünk. Így lesz képes szárnyalni és eljutni az öröm és a boldogság isteni dimenziójába.

Amikor imaközösségben összejövünk és szívből imádkozunk, amikor csöndben leborulunk az Oltáriszentségben rejtőző Jézus elé, amikor szeretettel segítünk bajba jutott embereken, ennek a misztikus élménynek lehetőségét kapjuk meg, csak fel kell nyitnunk a szemünket. És akkor megtapasztaljuk Isten lelkünkbe áradó kegyelmét.

Karácsonykor mindenki, aki igazi örömeire vágyik, Istent keresi. Az is, aki nem is ismeri Őt. Mert az igazi öröm és boldogság, az igazi lelki béke Isten ajándéka.

Te, aki hívó vagy, ha nemcsak karácsonykor akarod ezt megtapasztalni, kerülj új kapcsolatba Istennel. Hogyan?

Lépj a szeretet útjára,
keresd az Úr közelségét,
és lélekből imádkozz!

Boldog „Karácsonyt” a jövő év minden napján!

Dr. Bartal Gábor

Szent István vértanúra emlékezünk

Még benne élünk a karácsony szent örömeiben, máris a jászol mellett megjelenik lelkünkben a vértanúság vörös rózsája: István diakónus, az első keresztény vértanúnak mennyei születésnapja, akit Kr. u. 36-ban, Jeruzsálemben követtek halálra. Egyházunk mint-ha csak figyelmeztetni szeretné híveit, hogy Krisztus követése életünk során keresztthordozással jár, és néhány esetben a vértanúság vállalásával is járhat.

Ismert a történet: Abban az időben István telve kegyelemmel csodákat és nagy jeleket művelt a nép között (ApCsel 6,8), amelyek nem tetszettek egyeseknek, ezért, mint tudjuk, vitába bocsátkoztak vele, de úgy tűnt, hogy a Szentlélek segítségével a vitában alulmaradtak (ApCsel 6,10), ezért végül is feldühödtek, fogcsikorgatva reárontottak, majd a városon kívülre hurcolták, és halálra követték. Halála pillanatában megbocsátott gyilkosainak, és Isten bocsánatát is kérte rájuk (ApCsel 7,54-60).

Az igazságot már akkor sem bírták egyesek elviselni, mint ahogy a mai kor farizeusai, a kereszténység ellenségei sem gondolkodnak másként, és feldühödött hiénák módjára ordítózza ontják a gyalázatot nemzetközi fórumokon a keresztény eszmék ellen. Aki szót mer emelni a keresztény értékek becsülete, nélkülözhetetlen volta mellett, azt ma is összefogottan, legalábbis egzisztenciálisan meg szeretnék kövezni.

A történelemből tudjuk, hogy István vértanú halála óta hol kisebb, hol nagyobb intenzitással, hol nyíltan, hol alattomos burkolt módon keresztényüldözés folyik.

Andrea Riccardi professzor Keresztények a vértanúság századában című munkájában részletesen is leírja, hogy mi történt az ateista államokban, a hitleri Németországban, Ázsiában vagy a harmincas években Spanyolországban a polgárháború idején, ahol százezreket gyilkoltak papokat, szerzeteseket, világiakat katolikus hitük miatt. Ne is menjünk messzire: hitünk miatt szenvedett vértanúhalált Brenner János áldozópap, boldog Sándor István szalézi testvér is. Napjaink-

ban a Szentszék becslése szerint mintegy 100 ezer keresztény esik áldozatul évente a hite miatt (Új Ember, 2013. június 9.).

Sajnos ebben a keresztényüldözésben dobogós helyen áll a műveltnek nevezett Európa, amelynek állítólagos urai még attól is rettegtek, hogy a keresztény értékekre hivatkozzanak. Nyíltan, burkoltan, minden eszközzel azon munkálkodnak, hogy az emberek szívéből, lelkéből kiiktassák egyetlen megmaradt kincsüket, az istenhitet és az örök életbe vetett reményt, pedig reménységünk egyedül Krisztus lehet.

Ennek ellenére mégsem szabad elkeserednünk az üldözések miatt sem, hiszen Jézus Krisztus megígérte, hogy velünk marad a világ végéig (Mt 28,20). A győzelem – mint ahogy János apostol írja –, amely diadalmat arat a világon: a mi hitünk (1 Jn 5,4). Továbbá: „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa” (Mt 5,10). A Jelenések Könyvében olvashatjuk, hogy az ötödik pecsét feltörésekor az oltár alatt azok lelke jelenik meg, akiket az Isten szaváért és tanúságtételéért ölte meg (vö. Jel 6,9).

A sok bánat közepette a jó Isten örömeiket is nyújt nekünk. Legutóbb Sándor István szalézi vértanú boldoggá avatását ünnepeleltük (2013. október 19.). Kérjük mennyei segítségét! Úgy gondolom, hogy új boldogunk az égből ma is üzen nekünk.

Valószínű azt, hogy rendíthetetlenül, minden körülmények között valljuk meg hitünket, végezzük munkánkat becsülettel ott, ahová a jó Isten állított minket, és kiemelten törődünk a családokban, iskolákban – főleg aki erre kapott hivatást – a jövő nemzedékek erkölcsi, hitbeli, szakmai fejlődésével Isten dicsőségére, családjunk, társadalmunk, nemzetünk javára. Ennek előmozdítása lehetne célunk a jövő esztendőben, amelyhez kérjük Isten áldását.

Áldott Karácsonyt és Kegyelemekben Gazdag Új esztendőt Kívánok!

Dr. Bartos Dénes

Édes kicsi Jézus

*Édes kicsi Jézus, békesség Királya,
Hozzál békét szép magyar hazánkra!
Magyar a testvérét soha meg ne bántsa,
Gazdag a szegénynek legyen jó barátja.*

*Édes kicsi Jézus, gyermekek barátja,
Virágozzék hazánk, Szent István országa!
Áldd meg az anyákat sok kicsi gyermekkel,
Óvd meg a veszélytől áldó szent kezeggel.*

*Add, hogy befogadjon sok-sok édesanya,
Minden kicsi gyermek szülessen világra.
Oltalmazd a bajba jutott családokat,
Szentcsalád példája mutassa az utat.*

*Legyen boldog Karácsony minden ember szívben,
Béke, egyetértés, jóság, szeretetben.
Édes kicsi Jézus, maradj mindig velünk,
Lej szívünkben szállást, Te légy az örömünk!*

Szlezák Mária

BAJA MIHÁLY

Karácsony

*Te most is az vagy, áldott szent Karácsony,
Mi Betlehemben legelőször voltál:
Újjászültője a kerek világnak,
Hitünk napfénye, a szívünkben oltár.*

*Az angyaloknak ajkán a hozsánna
Ma is elhat a pásztorok füléhez,
s koldust, királyt vezet ma is a csillag
Az idvezítő jászol-bölcsőjéhez.*

*Te most is az vagy, csak mi változánk meg,
Csak nekünk ócska minden ami régi.
Nem hallgatunk az angyalok szavára,
Nem kell nekünk a csillag se, ha égi.*

*Mennek, mennek a pásztorok seregben,
de nem a Jézus jászol-bölcsőjéhez.
Mennek, mennek a bölcsék és királyok,
De nem az élet örök kútjához.*

*Ó, szent karácsonyjé csillagvilága...
Ragyogj, ragyogj csak változatlan újra.
Az én lelkem csak téged vár, s tetőled
száz lidérc fény közt el nem tántorodna.*

*A gyermekhitnek hófehér palástját
Borítsd reám csak egy éjszakára,
És én megáldlak, síromig követlek
Ó, szent Karácsonyjé csillagvilága.*

Boldognak lenni!

A Szalézi Család, a magyar Egyház és a világ együtt ünnepelte Sándor István vértanú, örökfogadalmas szalézi testvér boldoggá avatását 2013. október 19-én a Szent István Bazilika előtti téren, amely zsúfolásig megtelt.

Sándor István boldoggá avatásának egyházmegyei eljárása 2006-ban kezdődött és 2007-ben fejeződött be. Ez idő alatt sok tanút hallgattak meg. Ennek folytatásaként a szentszéki eljárás 2008-ban kezdődött meg, a bíborosok kollégiumának döntése idén január 15-én született meg. A pápa március 27-én fogadta Angelo Amato bíborost, és engedélyezte 63 új boldog dekrétumának kihirdetését. Közötte volt az is, amely elismerte Sándor István vértanúságát. Sándor István személyében tiszteljük azt a kiváló munkást, aki a munka szeretetére tudott tanítani. A visszaemlékezésben őszintén és tisztelettel tekintünk a múltba, ez a keresztény számára a megbocsátás, kiengesztelődés, lelki megújulás alkalma. Sándor István ellen azt hozták fel vádként, hogy államellenes tevékenységet folytatott és hazaárulást köve-

tett el, valójában azonban csak nevelői tevékenységet végzett a katolikus egyház tanítása szerint. A kommunista diktatúra ezzel a perrel példát akart statuálni, hogy távol tartsa az egyházat a munkásfiataloktól. Sándor István száznyolcvannégy óra vattatás után is hűséges maradt hivatásához. Harminckilenc évesen kötél általi halálra ítélték, és 1953. június 8-án kivégezték.

A szentmise előtt Sándor István életrajzát ismertették, majd közös imádsággal kezdődött az ünneplés. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek volt, aki szentbeszédében kihangsúlyozta: „Sándor István szalézi szerzetesi hivatásához élete árán is hűséges volt. Megrendülten állunk a koncepciók per áldozata előtt, akit hamis vádak alapján megkínoztak, halálra ítélték és kivégezték. Gépies és elidegenedett világunkban ma is aktuális Sándor István üzenete. Egyéni és közösségi boldogulásunk útja Isten terve szerint a jól végzett munka, Sándor István személyében tehát a munkáját hittel és szeretettel végző ember példaképét tiszteljük, amely legyen alkalom mindnyájunk számára a kiengesztelődésre és a lelki megújulásra! Személye legyen világító példa a hivatás vállalására, a becsületes munkavégzésre és a hűséges kitartásra Krisztus és az emberek szeretetében! Sándor István szalézi hivatását még szülővárosában, Szolonokon kapta, és miután belépett a

rendbe, nyomdász lett. Nagy lelkesedéssel foglalkozott a fiatal munkásokkal, és a szerzetesrendek 1950-es betiltása után is tovább dolgozott a fiatalokkal. Az a rendszer, amely magát munkáshatalomnak hirdette, nem tűrte, hogy éppen a fiatal munkások között valaki keresztény nevelést folytasson. Boldog Sándor István rendíthetetlenül megmaradt hitében. Inkább választotta a halált, ahelyett, hogy külföldre menekült volna vagy megtagadta volna szalézi hivatását. Az evangélium magvető példázatához kapcsolódva, 'Krisztus tiszta kenyere' akkor lehetünk, ha követjük életünkben és halálunkban Isten akaratát. Sándor Istvánban azt az embert kell meglátnunk, aki élete gabonáját

bizalommal vetette el. Ünnepeljük benne a hőst, aki szerzetesi hivatásához élete árán is hű maradt.”

A Szentatyam eg b í z á s á b ó l Angelo Amato bíboros, a Szentté avatási Kongregáció prefektusa tette közzé a boldoggá avatásra vonatkozó határozatot: „Ha a vallásüldözés szakadékot teremt az emberek között, a vértanúk

áldozatukkal, a testvériséggel, a megbocsátással és az elfogadással hidakat építenek. Boldog Sándor István meg volt győződve arról, hogy a fiatal nyomdásztanulóknak szükségük van lelki nevelésre és vezetésre is. Segített nekik a munka és a szabadidő hasznos eltöltésében, és volt egy 50-60 fiatal nyomdászinasból álló csoportja, amelynek tagjai a példája nyomán a szalézi hivatásra készültek. Sándor István minden szalézi papot vagy testvért emlékeztet arra, hogy az Istennek szentelt élet egy valódi, vér nélküli mártíromság, amely napról napra kiteljesedik az evangélium és a szalézi karizma

hűségében. A boldoggá avatási folyamathoz összegyűjtött tanúvallomások között van néhány, amely megemlíti, hogy Sándor István egyszer megmentett a haláltól egy súlyosan sérült fiút, aki a villamos kereke alá szorult. Egy másik alkalommal egy súlyosan beteg, tífuszos diák szüleinek ígérte meg, hogy vért ad, ha ezzel megmentheti a gyermek életét." A kihirdetés pillanatában a Christus vincit hangjaira leppeződött le a Boldog arcképe.

A százesztendősi letelepedését ünneplő Magyar Szalézi Rendtartomány

számára az ünnepet tovább emelte Páscual Chávez szalézi rendfőnök magyarországi látogatása. Ő úgy fogalmazott a szertatáson: „nagy dolgokat művelt az Úr az ő egyházával, meghívva Sándor Istvánt az isteni gyermekség, a keresztség, az életszentség által, mint

nemcsak tisztelni, hanem követni kell, nekünk is – mint tette Boldog Sándor István – tanúságot kell tennünk Krisztus mellett, és szent elhatározással nekünk is hirdetni kell Krisztus evangéliumát.”

Sándor István földi maradványainak holléte jelenleg is ismeretlen. Így az ereklye helyett a szüleinek írt levelei és házassági évfordulójukra készített grafikai munkát emelték az oltárra. A szentmise könyörgéseit Sándor István életének fő mozzanataiból állították össze.

Délután a Kőröcsarnokban folytatódott az ünneplés kétezer fő jelenlétében.

Fiatalok Ünnepe-

ként került meghirdetésre, de minden korosztály részt vehetett rajta. A rendfőnök atya is tiszteletét tette e programon és katekézist tartott a fiataloknak. A gyermekek és fiatalok műsora után meghallgathattuk azon élő személyek elbeszéléseit, akikkel Sándor István együtt raboskodott.

Reméljük, hogy a boldoggá avatásnak lelki gyümölcse lesz a megtérés és a hivatások fakadása, úgy az egyházmegyékben, mint szerzetesi körökben is. Boldog Sándor István! Könyörögi értünk!

Keresztes Ágota

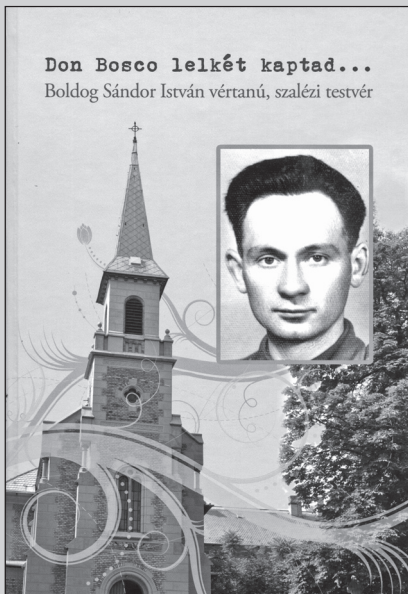

A balassagyarmati csoport a boldoggá avatáson

fogadalmas szalézi szerzetest az egészen szélsőséges hűség vértanúságára. Tele vagyunk ma ezért örömmel. Nagy dolgokat művelt az Úr a magyar néppel, hogy a nehéz időkben Sándor István, egy fiatal élet tanújaként teljes életét az ifjúságnak szentelte a végső áldozathozatalig.”

Havasi József korábbi szalézi tartományfőnök kifejezésre juttatta: „nagy és emlékeztető nap ez számunkra, magyar szaléziak számára, de nagy és emlékeztető nap ez az egész magyar egyháznak is. Boldog Sándor Istvánt

Könyvajánló

Mit mond, mit üzen nekünk Sándor István? Szalézi testvérünk mindannyiunk számára példakép. Követendő a hitben, a közösségért való felelősségvállalásban, a halálig megőrzött reményben, a másokért megélt szolgálat hűségében. Egy egyszerű munkásfiú Szolnokról. Igaz, nem a legkisebb a három testvér közül. Ő volt a legidősebb, de akár mesehős is lehetne. Elindult a fiú és kiállta a próbatételeket. Mint a mesékben. De ő nem fikció, nem a képzeletünk szüleménye. Élete minden rezdülése valóságos, ha tetszik izzadsággal és verejtékezéssel teljes. Igazi küzdelem, igazi helytállás valódi gonoszokkal szemben. Az igaz Isten kegyelmével felvértezve.

Sándor Istvánnak is volt példaképe: Don Bosco. Ő is úgy akart élni, imádkozni és nevelni, tanítani, ahogyan atyja és mestere tette. Ezért imáiban Don Bosco lelkét kérte, Don Bosco életét szemlélte. Mit jelentett számára Don Bosco lelkületével élni? A boldoggá avatásért végzett imádságunk ezt így fejezi ki: „Ideálja a katolikus sajtó, Isten házána szépsége és a fiatalok nevelése volt.” Őt is a fiatalok üdvösségéért való tenni vágyás fűtötte. Nem kevesebbet akart, mint Don Bosco: Krisztust adni a fiataloknak...

Az újonnan megjelent életrajz kapható a Szalézi Plébánián.

A romlatlan ifjúság szentjére emlékeztek

A Szent Imre Keresztény Általános Iskola, Gimnázium és Szakképző Iskola november 5-én és 6-án a hagyományos Szent Imre Napok keretében idén is megemlékezett névadójáról.

Az iskola ünnepének programbeli felépítése ívet alkotott. Mint ismeretes: az iskola kilencezer könyvet gyűjtött össze nyár elején a Felvidéknek, s az adományt Apátújfaluban ünnepélyesen adták át. Csáky Pál író, politikus, államférfi októberben teltházas előadást tartott a „Szent Imréseknek” arról: milyen a Felvidéken magyarnak lenni. A Szent Imre Napok nyitányaként Gránitz Miklós fotóművész „A házsongárdi temető képekben” című kiállítását nyitotta meg Melo Ferenc igazgató, nagyszerű betekintést adva a több száz éves kolozsvári nemzeti panteon történetébe. Ezt követően az intézmény valamennyi tanulója néma csöndben hallgatta végig a tornateremben Szabó András előadóművész műsorát Ótágú síp címmel. Illyés Gyula szóhasználatában ez a metafora a Trianon utáni magyar irodalmi életet jelöli. A síp fő ága a korábbi területének egyharmadára zsugorodott anyaországban, mellékágai Erdélyben, Délvidéken, Felvidéken, és Illyés értelmezésében, a nyugati emigrációban szólnak meg. Amikor

1989-ben némi levegőhöz jutottak kárpátaljai testvéreink, Ungváron lapjuknak önérzetesen a Hatodik Síp nevet adták. Horvátország és Szlovénia önállósulásával még tovább nőtt a sípok száma, s ha a Nyugatra szakadt magyarság irodalmára gondolunk, már alig-alig lehet számba venni ennek a sípnek a mellékágait. Az irodalmi összeállítás a szomszédos országok magyar irodalmából adott válogatást.

A tudatosan összeállított programot követően a nagytemplomban dr. Beer Miklós váci megyéspüspök celebrálta a szentmisét. A püspök atya beszédében arra intette az ifjúságot, hogy őrizzék meg a fiatal-ság csodáját, lendületét, hitét, legyenek krisztusi emberek, s adjanak hálát alma materüknek is. Majd Melo Ferenc igazgató szolt az egybegyűltekhez.

–„Isten hozta hív nyájához a főpásztort és atyát” – a régi népének soraival köszöntöm Püspök atyánkat a Szent Imre Keresztény Általános Iskola, Gimnázium és Szakképző Iskola tanszületete, diáksága és a szülők közössége nevében. Meg vagyunk győződve arról, hogy az iskolai ünnepségen való jelenléte, személyes példamutatása, tanítása elmélyítik bennünk mindazokat az erényeket, jó tulajdonságokat, amelyekkel névadónk, Szent Imre ékeskedett. Hisz-

szük, hogy ezáltal mi is hozzájárulhatunk hazánk várva-várt felemelkedéséhez. Azért jöttünk ide, hogy iskolánk névadójára, Szent Imrere emlékezzünk. Számunkra Szent Imre elsősorban a romlatlan, tiszta ifjúság szentje, akinek erényeire, alakjának igaz emlékére különösen most, eszményeit vesztett korunkban van igazán szükségünk – hangsúlyozta Melo Ferenc, aki arról is beszámolt: nemes versengésre gyűltek össze az iskolák tanulói, mintegy 620 versenyző 31 iskolából. –Büszkén mondhatom, hogy rendezvényünk regionálissá és felvidéki barátaink érkezésével nemzetközi versenyre vált. A most megrendezésre kerülő irodalmi, hit-tan-, vers- és prózamondó, fordítási-, képzőművészeti-, ének-, sakk- és sportversenyeknek csak nyertesei lesznek. Nyertes a közönség is, amely meghallgatja a tudományos diákkörök, a meghívott tudományos munkatársak érdekes előadásait – emelte ki az igazgató, aki azt is elmondta: a Szent Imre iskola tanszületete és diákönkormányzata a 2012/13-as tanévtől Szent Imre díj néven egy kitüntetést alapított, amelyet minden évben a Szent Imre Napok alkalmából, az ünnepségsorozat megnyitó szentmise keretében ad át az igazgató. A díjat az iskola tanszületete adományozza azoknak a személyeknek, akik tevékenységükkel, személyes példamutatásukkal, tekintélyükkel segítik az iskola nevelő-oktató munkáját, az iskola kapcsolatrendszerének gyarapodását, hozzájárulnak az iskola jó hírvének öregbítéséhez.

A Szent Imre-díj ezüstből készült kerek plakett, amely 40 milliméter átmérőjű, vastagsága 3 milliméter. A plakett középső részén Szent Imre arcképe, fölötté a Szent Imre díj, al-

ta a Balassagyarmat felirat található.

A 2013/2014-es tanévben, a tanszületet döntése alapján négyen részesültek Szent Imre Díjban: dr. Hoffmann Rózsa, közoktatásért felelős államtitkár, Kovács Gábor iskolaalapító, nyugalmazott tanár, Jakab Mária igazgatóhelyettes, valamint Dudás Zoltán tanár, az idegen nyelvi munkaközösség vezetője.

Hoffmann Rózsa államtitkár laudációjában elhangzott: megszervezte az első nyolcosztályos gimnáziumot, példát mutatva, hogyan lehet magas színvonalon, a gyerekek érdekében feltámasztani egy régebbi, kiváló oktatási formát. A szentmisén méltatták Kovács Gábor töretlen küzdelmét az iskola megalapításáért, Jakab Mária és Dudás Zoltán pedagógiai elhivatottságát, az intézményhez

való hűségét. Ez az iskola szárnyalni tanít, Magyarországon pedig csak ilyen iskolával szárnyalhat – fejezte ki köszönetét a szentmisén dr. Hoffmann Rózsa.

Jámbor László, Apátújfalú polgármestere köszönetet mondott a kilencezer összegyűjtött könyvért, majd dr. Beer Miklós áldotta meg és szentelte fel az intézmény legújabb kincsét: Lencsés Zsolt festőművész nagyszabású, az épület templom felé néző falán látható, monumentális freskóját Szent Imréről.

Szabó Andrea

Családi nap Óbudán

A szalézi centenárium évében megrendezésre kerülő programsorozat egyik állomása a Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete által megszervezett Családi nap. Szeptember 28-án Budapesten vehettünk részt a színes és gazdag programokkal átszőtt eseményen.

A téren elsősorban a megszólítás volt a cél. A nap folyamán a gyermekek kézműves foglalkozása mellett folyamatosan különböző produkciókat láthattunk a színpadon. A balassagyarmati munkatársi csoport a teafilter hajtogatást válasz-

totta erre a napra, a gyerekek pedig virágot készíthettek. A gyermekprogramot a bazárjáték zárta. Őket különféle feladatokkal vártuk az állomásokon.

A balassagyarmati munkatársak a „Most mutasd meg, mit tudsz” című állomást vállalták, ahol Don Bosco életéről és a Szaléziakról lehetett feltenni kérdéseket. Don Boscó-i találékonysággal álltunk elő, amikor a gyermekeknek különböző, izgalmas feladatokat adtunk. Ketten közülünk egy kis egyházba tartozó több gyermekes családot

pasztoráltak, én pedig egy down kóros kisfiú bizalmát nyertem el, és az ő gyermeki őszinte válaszait őrizhetem a szívemben. A kérdések és beszélgetések során mi magunk is sokat tanultunk, s ezzel együtt a gyakorlatba is átültettük Don Bosco pedagógiai módszerét.

Ez a nap áldás és ajándék volt a résztvevőknek. Örömkre szolgált, hogy közös munka és közös ünnepelés lett belőle. Köszönjük, hogy ott lehettünk, hogy munkánkkal és szolgálattal hozzájárulhattunk a nap sikeréhez. A téren a

pécsi, a balassagyarmati, a kazincbarcikai és a budapesti szalézi munkatársak nagy közösséget alkottak, és derűs, nyitott hangulatot teremtettek. Bízunk benne, hogy az odalátogatók jókedvet is vittek magukkal, és megsejthették a Szalézi Család tevékenységeinek sokszínűségét.

Vidáman és a szeretet erejével bizonyíthattuk, hogy a szalézi lelkületnek ereje van. „Minden fáradozás gazdag jutalommal jár, ha Jézus nevében történik.” – mondja Don Bosco.

Keresztes Ágota

A boldogság nyomában

Adventben járva valahogy mindenki kicsit boldogabb szeretne lenni. Igyekszik is gyermek, fiatal, felnőtt és szépkorú, hogy jobban figyeljen egymásra, sokkal többet mosolygunk és szeretjük kicsit szebbnek látni a világot. Már maga a készülődés is együtt jár boldog pillanatokkal, ahogy szervezzük a közelgő ünnepet: gyűjtögetjük, avagy készítjük az ajándékokat, tervezzük a találkozások, együttléteket.

De nem csak a Karácsony Szent Ünnepéhez közeledve vágyunk a boldogságra. Életünk során kitartóan törekszünk a szenvedések elkerülésére és a szeretet érzésének minél több át(meg)élésére.

Ha minden egyes embert megkérdeznénk, mi is a boldogság, számára mit jelent, bizonyára nem lenne két olyan ember, akik egyforma választ adna erre az egyszerűnek tűnő kérdésre. Van, aki elkezdene sorolni bizonyos megszerzendő anyagi, intellektuális, érzelmi javakat, mások közeli vagy távoli célokat neveznének meg, néhányan talán megosztanák velünk álmaikat, sőt szinte számukra is kétségtelenül elérhetetlennek tűnő ábrándjaikat. Lenne olyan, aki valamilyen elvont állapotot írna le, míg mások feltételeket

jelölnének ki, amik birtoklása, megszerzése lenne a boldogság ideális állapota. Az is problémát jelent, hogy többnyire magunkon kívül keresünk a boldogság forrását, s boldogtalanságunk okát is. Szeretnénk megtalálni egyéni boldogságunk forrásait, és azokat a dolgokat is, amelyekre ráfoghathatjuk szenvedéseinket, nehézségeinket. Látjuk, a boldogság forrása sokféle lehet. S mindemellett ne feledjük el azt sem, hogy sokan egyáltalán nem is tudnának válaszolni erre a kérdésre.

Többen meg is fogalmazták, hogy a boldogságra ugyan mindenki vágyik, de nem tudjuk meghatározni, definiálni azt, mivel a boldogság magában foglalja emberi teljességünket, annak részleteiben és egészében egyaránt.

Amit viszont meg tudunk határozni, azok céljaink. Legyenek azok közeli, napi, olykor rutinszerűek, vagy hosszabb időt – akár egy egész életet – felölelő célok. Ha homályosak céljaink, akkor nem leszünk képesek megfelelően meghatározni egyéni boldogságunkat sem. Enélkül viszont valóban csupán alkalmi boldog tapasztalatokat gyűjtünk, de a boldog életmódot nem éljük meg.

Várjuk, hogy megkapjunk mindent, ami után vágyunk

és életünk minden egyes eseménye lehetőség szerint örömet okozzon számunkra. A történeteket az alapján ítéljük meg, hogy azok örömet adtak vagy elszomorítottak bennünket, azaz azok mennyire igazodnak hozzáink: igényeinkhez és elvárásainkhoz.

Nem helyes, ha megelégszünk a várakozással. Nem kapunk semmit sem készen, így a boldogságot sem. S főként nem személyre szabottan. Nem várhatjuk, hogy megteremtse számunkra egyéni boldogságunkat, céljainkért minden nap tenünk is kell. Életünket – s így boldogságunkat – magunk is formáljuk, mi több, formálhatjuk.

Az alkalmi boldog tapasztalatok segítenek, de pont azok kiszámíthatatlansága és a tőlünk való függetlenség okozza a bizonytalanság érzését. Állandóságra és biztonságra irányuló igényeink viszont egy olyan állapot elérését vágyják, melyben konkrét célok rendezik mindennapjainkat. Ehhez természetesen ismernünk kell céljaink mellett az azokhoz vezető utakat, s az alkalmazható eszközöket.

Mit tehetünk, hogy a boldogság ne csupán alkalmi tapasztalat legyen?

Nem mindegy, hogy az egyes helyzetekben hogyan választunk. A boldog életmód céljainak meghatározása, az ahhoz vezető út kijelölése és az elérést biztosító eszközök kiválasztása nem nélkülözheti az önismeretet.

Minden emberben megvan az erő, hogy a boldogságot alkalmi tapasztalat helyett életmóddá tegye. A várakozás nem egy passzív életállapot, sokkal inkább egy tevékeny, tenni akaró és tudó lét, a boldogságért folyamatosan dolgoznunk kell. A boldogság forrása bennünk van. „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket. Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelve vele. Boldogok az irgalmatlanok, mert majd nekik is irgalmaznak. Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent. Boldogok a békeességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságot, mert övék a mennyek országa.” (Mt 5,1-10).

Cél, út és eszköz egyben a boldog élethez. Kövesd!

Golyán Szilvia

A XXI. század nagy kérdései

Harminc év pedagógusi pálya tapasztalatai alapján elmondhatom, hogy az erkölcsi értékrend kérdéseiben számottevő feladat vár ránk. Nem az örökérvényű erkölcsi értékek változnak, hanem az ahhoz való viszonyulás, illetve azok ismerete.

A nyári szünetben részt vettem a Rákóczi Szövetség szakmai továbbképzésén, ahol megerősítést kaptam oktatási-nevelési elveim, nézeteim hiteléről.

Mindig igaz, hogy a diák régen és ma is diák, tehát a személyiségében megvan minden életkori sajátosság adta hajlam jóra és kevésbé jóra egyaránt. Mi pedagógusok a középiskolában már olyan „valakiket” kapunk, akiknek az egyénisége még nem kiforrott, de már magában hordozza a családjá, a környezete által kialakított saját személyiségét.

Fiataljainkat számos külső hatás éri, még a vallását gyakorló hívő családoknak is meg kell sokszor küzdeniük a gyermeket érő külső csábításokkal...

A 14-15 éves fiatalnak már vannak alapjai, amiket a családból hoz magával, sőt a szülők által kialakított példa meghatározó a fejlődésben, de a mai életvitel, a mai „trend” nagyon erős befolyással bír, ezért mind a szülőknek, mind a pedagógusoknak tudatosan kell köze-

ledni a fejlődő és személyiségben még nem kiforrott fiatal diákokhoz.

Az új Köznevelési törvény bevezeti a középiskolákban az erkölcsstan oktatását, ami igen pozitívan értékelendő, hiszen ezáltal a tanulóinkat külön tanórán is ráhangolhatjuk arra, hogy az ember olyan társas lény, akinek egyéni erkölcsében igazodnia kell ahhoz a társadalmi erkölcsi renthez, amiben él, tanul és dolgozik. A keresztény hit gyakorlásában ennek könnyebb az útja.

A nyári oktatásunk előadói is ráirányították erre a figyelmet: többek között Vekerdi Tamás, Czákó Gábor, Jókai Anna, Takaró Mihály és Csáky Károly is. Nagy igazság van abban, hogy amíg a hitoktatás az iskolai tananyag része volt, addig nagyobb lehetőségük volt megismerni a diákoknak a keresztény erkölcsi értékrendet.

Mai fiataljainkat sokkal több inger éri, az információs társadalom valódi célja már-már visszájára fordul, elmondhatjuk, hogy az információhalmazban „sok bába közt elvész a gyerek” effektus lép fel. Nem biztos tehát, hogy minden fiatal megkapja az egészséges lelki, érzelmi nevelés alapjait. Ezért van nagy felelőssége az iskolának is, és nekünk, pedagógusoknak.

Keresztény pedagógusként aggodom a viták miatt, miszerint felmerült a kérdés, az erkölcsstan oktatás ideológiája-e? Nem értem, hogy a kettő hogy kerül össze, hiszen még a vallást sem elengedhetetlenül kell belevinnünk az erkölcsstanba (bár azzal könnyebb), de embersége mindenképp tanítanunk kell.

Jó lenne, ha az is megvalósulna, hogy a hittan oktatása belekerülne az iskolai órarendbe, mint ahogy erre volt már példa.

Tanítani és nevelni kell a jövő nemzedékét, akik nem úgy jönnek az iskolába természetesen, hogy „mindent” tudnak, és ami a legszomorúbb, hogy egyre kevésbé hoznak alapvető erkölcsi ismeretet.

Magyartanárként a magyar irodalmi tananyag részeként a Bibliát is tanítjuk.

Az erkölcsi nevelés részeként csak rá kell irányítanunk a figyelmet a 10 parancsolatra, annak a 4–10. részére, ami hívő és nem hívő számára alapvető erkölcsi normák megtartására szólít fel.

Sokszor mondják a tanulóim, hogy manapság már nem ez a trendi, de a rend mégis így kívánja, amire hivatásunk tanítani az ifjúságot.

Hevérné Tácsik Klára

Irány a lehetetlen! – Nyári Oratórium

Kisebb-nagyobb lovagok lepték el a balassagyarmati Oratóriumot, ahol táborunk témája a lovagkor volt. Három héten keresztül 260 táborozó, 60 segítő, animátor és felnőtt töltötte meg élettel a szalézi intézményt. Céljuk Sir Mók, Sir Csimbók és Sir Me vezetésével, hogy a lovagi erényeket és az Excaliburt megszerezve, győzedelmeskedjenek a háromfejű rinocéroszon. Ehhez különböző próbákat kellett kiállniuk, melyben szükségük volt bátorságra, segítő-készségre, hűségre, szellemességre,

vállalosságra és még sok más hasznos tulajdonságra.

A Mók, a Csimbók és a Me család hatalmas küzdelmeket vívott, lovagi tornák, várostrom, 1 perc és nyersz, vízi csaták, nagy sportversenyek és agytekervényeket is megmozgató torpedó bajnokság tette próbára lovagjainkat. Természetesen a csapatok teljesítményét jutalmaztuk, három héten keresztül gyűjthette a pontokat a három „család”.

Idegen királyságokat is meglátogattunk: az első héten strandra mentünk, a második héten más oratóriumokkal együtt, közel ezren szálltunk Pélibőrszentkereszt szalézi uralom alatt álló területét, a harmadik héten pedig ostrom alá vettük Drégely várát.

Minden pénteken meghívtuk táborozóinkat és szüleiket egy-egy késődelutáni programra. Az első héten vaddisznó híján a tábortűz mellett bolti szalonnát süttünk. A második héten a királyi család reneszánsz

estre várta népét, lakomára és táncos mulatságra voltak hivatalosak.

A táborunkat lezáró Gála-esten a táborozók ének, vers, tánc és színjátszó produkciói után egy fergeteges eredményhirdetés következett. Nagy öröm számunkra, hogy négy hű „lovagot”, animátorra avattunk. Büszkéek vagyunk rájuk, és ezúton is gratulálunk nekik, kitartást és lelkeseledést, Don Bosco-i lelkületet kívánunk munkájukhoz!

Köszönünk minden adományt, oratóriumvezetőnk irányítását, a konyhai szolgálatot, az akciócsoport segítségét, az animátorcsapat munkáját, és természetesen táborozóink részvételét és jókedvét, szüleik támogatását.

Reméljük, péntekenként újra találkozunk valamennyiükkel Oratóriumunkban!

„Célad felé ésszel visz az út, de elérni azt csak a szíveddel tudod.”

Gáborik Flóra animátor

Az ifjúság Atyja és Mestere

Ellátogatott hozzánk Don Bosco ereklyéje! A címben olvasható títussal II. János Pál pápa tüntette ki Őt halálának századik évfordulóján, 1988-ban. Hogy Ő ma is atyai gon-

dot visel ránk, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy jöttére megmozdult az egész ország.

Tíz nap alatt tizenhat helyen fogadta a köszöntésére sereglett fáradt zarándokokat, diákokat, családokat, szerzetestársakat.

Égi közbenjárását kérve bízták rá életüket, fáradozásait, reményeiket.

Mi is nagy izgalommal készülünk a fogadására.

Az izgalmat az is fokozta, hogy sokáig nem lehettünk bizonyosak a gyarmati látogatásában. Mikor kiderült, hogy reményünk valóra válik, egy emberként mozdult meg az egész város, hogy méltón fogadhassuk a Szentet. Az egész környék találkozóhelyévé vált a város a Felvidéktől Vác környékéig.

A vidámság Szentje vidámságot árasztott reánk. Az udvaron a katalánban forrt a gulyás. A folyosón sorakoztak a süteményekkel meggrakott tálcák. Mindenki ki akart tenni magáért ezen a jeles napon.

Vidámságban észrevétlenül szalad az idő, és már meg is érkezett hozzánk a hön áhított vendég.

Ezután már a megilletődöttség csendje költözött mindnyájunk szívébe.

Körmenetben kísértük a jeles vendéget a Fő Plébániától a Szalézi Templomig. A palóc népviselet sokszínűsége méltó kerete volt az ereklyét szállító kocsinak.

A szentmisét Beer Miklós püspök atya mutatta be. Prédikációjában arról szólt, hogy az üldöztetés, a szétszórattatás ellenére a szaléziak az ország bármelyik részére is kerültek, mindenütt Don Bosco lelkiességét sugározták. Ő maga is szívesen lett volna szalézi, ha az ő papi elköteleződésének idejében erre lehetőség nyílt volna. Élő volt a szalézi lelkiesség minden tiltás ellenére. Gyarmaton, ahol Holdamf Károly atya haláláig folyamatos volt a jelenlét, még inkább kitörölhetetlen a város életéből az Ő hatásuk.

A mise után a hívek az ereklyéhez járulhattak, hogy ki-ki az egyéni köszönetét, kérését elé tárja. Ezt követően a fiatalok Nagy Ervinné tanárnő irányításával színpadi előadásban mutatták be Don Bosco életének kiemelkedő eseményeit.

A vacsora ideje alatt egyéni találkozásokra is sor került. Kinek-kinek az ereklye kísérői vagy valamelyik szomszéd falu zarándokai között tűnt fel egy ismerőse.

Könyvek, emléktárgyak vásárlására is lehetőség nyílt. A Don Bosco Kiadó Sándor István idejében a katolikus sajtó legjelentősebb orgánu-

ma volt. A kiadó mai munkatársai azon dolgoznak, hogy ismét méltó helyére kerüljön ez a tevékenység.

Az est leszálltakor csendes imádság, elmélkedés vette körül az ereklyét, egészen az éjszakai sötétség beálltáig.

Az egyik feljegyzésben talált fohász közös imádságunk lehetne:

„Istenem, engedd, hogy Don Bosco megfogja a gyermekem kezét és elvezesse hozzám!”

dr. Tóth Szabolcsné

Akárki, aki lehet akárki!

A közelmúltban rendezték meg immár 4. alkalommal Balassagyarmaton az egyházközségi napokat, melynek keretében ünnepelték az Új templom átadásának 15. évfordulóját.

Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy az Akárki c. angol moralitásdrámát fogják bemutatni az ünnepségsorozat megnyitóján.

Mivel éppen ezekben a napokban tanítottam ezt a művet a 10. osztályosoknak a Faust c. emberiségdráma tanulásának bevezetésére. Így fel tudtam hívni tanítványaim figyelmét arra, hogy az Új templomban megnéz-

hetik a dráma bemutatását.

A drámai alkotás címe az Akárki, és ez egyben a főszereplő nevét is jelöli, mely jelképes, mert arra utal, hogy bárkire, vagyis minden emberre vonatkozó igazságot tartalmaz.

Akárkit, vagyis az embert váratlanul szólítja a Halál. Akárki hirtelen megjegy a számvetéstől, ezért haladékat kér, hogy valakit kereshessen kíséretül. Felkeresi a Barátságot, a

Komaságot, a Gazdagságot, a Rokonságot, a Tudást. Ezek egyike sem hajlandó vele menni. Mielőtt Isten bírői széke elé kerülne, még megéli, hogy minden földi javát elveszti. Próbálkozik még az Erővel, az Okossággal és a Szépséggel, amelyek eddigi életében mind megadattak, de ők sem

rikus alakok megjelenítése. A mulandó értékeket megtettesítő Barátság, Komaság, Gazdagság és Szépség bizony mind kevesek arra, hogy minden helyzetben ott legyenek az ember mellett, és örökre biztosítsák boldogságát. A végső elszámolásra csak a Hit, a Jótett és a Vezeklés maradt Akárkivel, tanúsítva, hogy mi a magasabb rendű érték.

A színpadi játékot dr. Bartal Gábor rendezte és az előadását tisztes balassagyarmati polgárok vállalták.

N a p j a i n k -ban időszerű és szükségszerűvé vált, hogy ráirányítsuk figyel-

münket az örökérvényű erkölcsi értékek megtartására.

Az Akárki c. misztériumjáték jól szemlélteti azt az üzenetet, hogy akárki bejuthat egyszer a főszereplő Akárki helyzetébe.

A középkorban keletkezett színjátékot itt városunkban modern változatra adaptálták, és élethűen mutatták be.

Hevérné Tácsik Klára

hajlandók sorsközösségre vele. Amikor mindez megtörtént már, úgy gondolta, keresgél még a „társai” között. Eszébe jutottak a rég elhagyott kapcsolatai: a Jótett, a Vezeklés és a Hit arra gondolt, előkotorja még őket is. Ez utóbbi három alak vállalta, hogy Isten ítélőszéke előtt segít Akárkinek az elszámolásban.

Az erkölcsi nevelés szempontjából szemléletes és érzékletes is az allego-

Önkéntesség – Veled kezdődik!

A „72 óra kompromisszum nélkül” egy önkéntes, ökumenikus ifjúsági akció, amely ez évben október 10. és 13. között került megrendezésre. A 2002-ben Németországból indult összefogásnak Hazánk 2006 óta tagja.

A program elsődleges célja, hogy a fiatalok – elsősorban a középiskolás és az egyetemista korosztály – közhasznú tevékenységének széleskörű nyilvánosságát biztosítsa, láthatóvá tegye az ifjúsági közösségekben folyó

önkéntes munkát, növelje annak elismertségét és népszerűségét, valamint rámutasson, mire képesek a fiatalok, ha összefognak, és hogy segíteni másoknak szabadon, nagyszerű érzés és nagy ajándék.

A 72 óra tevékenységei iskolai közösségi szolgálatként is végezhetőek voltak.

Október 12-én, szombaton olyan projektek valósultak meg városunkban, mint Idősek Otthona látogatás,

Gyerekkotthon látogatás és a Szalézi Oratórium kitararítása. A Városi Idősek Otthonában a Szalézi zenekar zenélt, a Reménysugár Gyerekkotthonban pedig egy lelkes csapat beszelgetett, táncolt és színezt a gondozottakkal.

Október 13-án, vasárnap a Szalézi Templomban celebrált szentmisével zárult a rendezvény.

Gáborik Flóra

Szalézi Oratórium

Idősek Otthona

Reménysugár Gyerekkotthon

ÜNNEPI MISEREND

Szentháromság Főplébánia

Bosco Szent János Szalézi Plébánia

December 24. Kedd. Szenteste

Pásztorjáték: 15 óra.
 Újtemplom: 18 óra.
 Szűgy: 18 óra. Előtte pásztorjáték.
 Cesztve: 19.30 óra.
 Ipolyszög: 21 óra. Előtte pásztorjáték
 Nagytemplom: 24 óra: Éjféli mise.
 Előtte hangverseny.

Jézuska várás: 15 óra.
 Patvarc: 22.00 óra
 Szalézi templom: 24 óra: Éjféli mise

December 25. Szerda. Karácsony 1. napja

Nagytemplom: 8, 11, és este 6 óra
 Újtemplom: 9.45 óra
 Ipolyszög: 8.30 óra
 Szűgy: 9.30 óra
 Cesztve: 11 óra

Szalézi templom: 8.30; 11.30 és 18.00 óra
 Patvarc: 10.00 óra

December 26. Csütörtök. Karácsony 2. napja

Nagytemplom: 8, 11 és este 6 óra
 Ipolyszög: 8.30 óra
 Újtemplom: 9.45 óra

Szalézi templom: 8.30; 11.30 és 18.00 óra
 Patvarc: 10.00 óra

December 31. Kedd. Szilveszter

Nagytemplom: 7 óra és este 6 óra: Hálaadás
 Ipolyszög: 16 óra
 Szűgy: 16.30 óra
 Cesztve: 18 óra

Szalézi templom: 8.00 és 18.00 óra
 Patvarc: 16.00 óra

Január 1. Szerda. Szűz Mária, Isten Anyja. Újév napja
Minden templomunkban ünnepi miserendert tartunk!

22
 DECEMBER

A pásztorok futottak Betlehembe, az istállóhoz, ahol Jézus megszületett és elmesélték Máriának, mit mondott nekik az angyal.

A történetet elolvashatod Lukács evangéliuma 2,15-20 verseiben.
 Kösd össze a pontokat és egészítsd ki a rajzot!

Pontból pontra!

30
 DECEMBER

Az alábbi rajzok Jézus születésének eseményeit ábrázolják, de a sorrendjük összekeveredett.

Be tudod jelölni a helyes sorrendet?
 Segítségére lehet Lukács evangéliuma 2. és Máté evangéliuma 2. fejezete.

Alföldes, József

365 játék Istennel. Asztali naptár gyerekeknek: Minden napra egy-egy bibliai történet fejtörővel, kifestőkkel. Kapható a Szalézi Plébánián

„Boldog, aki énekel”

December 10-én immár a 36. Adventi Középiskolai Kórustalálkozót rendeztük meg a balassagyarmati Szalézi Templomban. Főtisztelendő P. Hartai Gábor SDB plébános atya bevezető gondolataiban a közös éneklésben rejlő örömről, az adventi várakozásra és Jézus eljövételének készüléteire hívta fel a figyelmet, valamint utalt arra, hogy

ez a baráti kórustalálkozó alkalmat ad arra, hogy egymást szép dalokkal ajándékozzuk meg. Ilyen sokan talán már nagyon régen nem jöttünk össze Kórustalálkozózn.

Adventben elsőként a Szent Imre Keresztény Általános Iskola, Gimnázium és Szakképző Iskola lépett föl. Már négy koncertet adtak eddig és hat még előttük áll. A kórus már tavaly is nagy létszámmal szerepelt a Kórustalálkozózn. Idén tovább bővülve és a tanárokból álló kórossal kiegészülve adták elő az adventi várakozást kifejező műsorukat Lévárdi Beáta vezényletével és Franka Beáta zongorakíséretével.

A következő kórus a Rózsavölgyi Márk Alapfokú Művészeti Iskola Kisvegyeskara volt, mely 2000 szeptemberében alakult. Többségében azok a növendékek alkotják, akik szolfézs tanulmányaik befejezése után a kóruséneklést választották. Mellettük a tavalyi tanévtől kezdve nagyobb számban vannak olyan diákok is, akik a szolfézs mellett fakultatív módon járnak a kórusba. Nagy öröm számukra, hogy régebben végzett növendékeik is visszatérnek ide és énekelnek. Szerepléseiken örömmel veszik igénybe növendékeik hangszeres tudását is. Karnagyuk Franka Beáta. Közreműködtek: Ember Csaba igazgató (zongora, orgona), Pap Boglárka (fuvola), Fábíán Anna Ráhel és Hamvas Lili (hegedű).

Ezek után a Szent-Györgyi Albert Gimnázium és Szakközépiskola kamarakórusa következett. Karnagyuk Hajdúné Hegedűs Szilvia, aki négy éve vezeti őket. Előtte Ember Csaba vezetésével énekeltek,

de volt dirigensük Réti Zoli bácsi is. Kalocsay Frigyes tanár úr hosszú ideig vezette a kórust. Neki köszönhető ez a szép városi hagyomány, hogy a kórusok így összejönnek advent idején, egymásnak is énekelnek, és ezzel egy kis fényt, melegséget visznek életünkbe. A városi eseményeknek kedves színfoltja ez a találkozó! Hála érte Frici Bácsinak! Zongorán Lévárdi Beáta tanárnő működött közre, valamint Pádár Martin orgonajátékában gyönyörködhettünk.

Negyedikként a Mikszáth Kálmán Középiskola oktatóiból és dolgozóiból a hat éve alakult Dallamos Együttes lépett föl. Palánki László gitáron kísérte az énekeket. Modern, könnyebb hangvételű és vidám dalokon keresztül csángó népdalt is énekeltek Czibulya Márkkal, Fábíán Istvánnéval és Seres Ilonával, aki egyben hegedűn is kísért. Megzenésített versek, feldolgozások szerepelnek műsoraikban, melyek-ek iskolai és egyéb rendezvényeken is fellépnek.

Ötödikként meglepetés-vendégünk, a szécsényi Páter Bárkányi János Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium kórusa lépett föl. Az iskola 2013 szeptemberében kezdte meg működését. A kicsik lelkes kórusát Zsíros Szilvia tanítónő vezette, akinek évek óta van gyermekkórusa. A kis növendékek ragyogó szemükkel és csengő hangjukkal mindenki arcára mosolyt csaltak. A közönség a megérdemelt vastappsal jutalmazta éneklésüket. Gitáron kísérték: Bobály Csaba és Sánta Zsolt. Furulyán és fuvolán közreműködtek: Horváth Emese és Horváth Márton.

Majd a Balassi Bálint Gimnázium vegyeskara következett Mátyás Levente karnagy úr vezényletével és a dalokat összekötő frappáns, tanulságos ismertetőivel. Nagy öröm volt hallani a jól összeszokott kórust és a ritka férfíú mélyhangok megszólalásakor illendő csöndben csodálkozott a népes publikum. A „Reszkessetek betörők” c. filmből is ismert dal éneklésekor mindenki meghatódva fülelt. Mátyás Levente tanár úr vezényletével közösen is énekeltek. Az iskola vezetésének külön köszönetet mondunk a rendelkezésre bocsátott és az iskola tanulóit által kezelt hangtechnikai berendezésekért!

Végezetül a Szalézi Memory Band énekelte. A volt Szalézi Kollégium diákjai közül néhányan még a Madách Kollégiumban laknak kórusukhoz más intézmények diákjai is csatlakoztak. A volt szalézis diákoknak és azok volt igazgatójának, Karkusz Ritának is külön köszönetünket fejezzük ki. Az éneklést követően még Pádár Martin orgonajátékára is tudunk egyet közösen dalolni.

Az est zárásaként a szalézi oratóriumban folytatódott a találkozó, ahol szeretetvendégség várta a résztvevőket. A vendéglátáshoz hozzájárultak: a balassagyarmati Hegedűs Pékség, a diósjenői Marton Pékség, valamint a szalézi templom hívei, akiknek ezúton is megköszönjük adományait. Köszönjük továbbá a szalézi munkatársak segítségét, akik a szeretetvendégséget előkészítették.

Reméljük, a jövőben is lesz lehetőségünk Isten akarata szerint megőrizni ezt a szép hagyományt.

Lazsán Zsolt

Temetőlátogatás november 2-án

Szent Miklós ünnep a Szalézi Oratóriumban

Animátortalálkozó

Érezz másképp, élj másképp!

Don Bosco már fiatalkorában bűvészmutatványokkal gyűjtötte össze a környezetében lévő fiatalokat, a „belépő” az volt a bemutatókra, hogy imádkozzanak vele. Iskola korában megszervezte a Vidámság társaságát, melyben a fiatalok egymást segítették a mindennapi feladataikban, imaéletükben. Később a működő oratóriumban is legnagyobb támaszai a fiatalok voltak még a nevelésben is. Mikor felmerült a szerzetesrend megalapításának a gondolata 1854-ben, akkor is tizenéves „suhancokat” hívott meg elsőszőr. Boldog Rua Mihály ekkor, 17 évesen tette le fogadalmát, előtte pedig már évek óta a Bosco János egyik legnagyobb segítsége volt. Don Bosco tehát kezdettől fogva felismerte a kortársnevelés fontosságát, hogy egy fiatal sokkal könnyebben fogad el egy értékrendet, erkölcsi tanácsot egy hozzá hasonló korú fiattól, így közösen tudnak együtt haladni az úton.

Országszerte egyre több fiatal van, akik szabadidejükben segítenek a szalézi szerzeteseknek, szerzetesnővéreknek: fiatalok, akik a tőlük pár évvel fiatalabb kortársaik nevelésében részt vesznek – ők az animátorok. Animátor, mint lelkesítő, de a szállodai animátorokkal szemben a szalézi animátoroknak a jókedv és a folyamatos vidámság nem a cél, hanem az eszköz, hogy a fiatal fejlődjön emberségében és lelkeségében, közelebb kerüljön Istenhez.

Ezeknek a fiataloknak évente két országos képzést tart a Szalim (Szalézi Ifjúsági Mozgalom). Idén ősszel ezt a formációs hétvégét november második hétvégéjén tartottuk meg a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskolában, mintegy száz 14-25 éves fiattal, melyen Balassagyarmatról is képviseltük az animátorokat. A képzés mottója (Feel Different – Live Different) felhívta a figyelmet arra, hogy nekünk, animátoroknak, valahogy egy kicsit ki kell tűnnünk a tömegből, máshogy kell éreznünk a hétköznapi dolgokat. Egy szalézi animátor szeretne valahogy egy kicsit több lenni, picit kovászként tudatosan működni társai között, hogy felfigyeljenek rá, hogy megmutassa, hogy lehet jól élni, hogy keresztény fiatalnak lenni nem unalmas, sőt! Ennek a lelki-

letnek a „helyszíne” az oratórium: ahol a szalézi animátor jelen van, annak valahol oratóriummal kell válnia! A pénteki nyitás és a szombati formáció egy oratórium „építkezése” köré épült. A szalézi egyesével rendeli meg az oratórium négy alappilléret (ház, amely befogad, iskola, mely életre nevel, udvar, ahol szabadon találkozhatunk, templom, amely evangelizál) elmagyarázva neki, hogy melyikre miért van szükség az oratóriumban. Az egyes pillérek színdarabszerű bemutatása között korcsoportos bontásban beszélgettek a résztvevők, hogy az egyes pilléreket hogyan lehet gyakorlati

módon megvalósítani a mai oratóriumokban. A negyedik pillérről (templom) a déli szentmise prédikációjában beszélt nekünk Misquitta Claudius ifjúságpasztorációs felelős atya. Az ebéd után gyakorlati műhelyek következtek, melyekben a résztvevők választhattak, hogy milyen gyakorlati képzésben vesznek részt (videó vágás, plakátszerkesztés, elsősegély, bűvészkedés, szalézi hagyományos játékok). Este szentség-

imádáson vettünk részt, melyben a saját oratóriumainkért, animátortársainkért, önmagunk fejlődéséért imádkoztunk, majd a helyi animátorok szervezésében egy záró animációval folytattuk az estét, mely egy perc és nyersz vetélkedővel és kötetlen, éjszakába nyúló beszélgetésekkel zárult. A vasárnapi nap a hétvége értékeléséről és a tapasztalatokkal a jövőbe tekintésről szólt. Az egy helyről érkezők átgondolták, hogy milyen gyakorlati dolgokkal tudnák ők is „újraépíteni” helyi szinten az oratóriumait. A hétvége zárómiséjét P. Ábrahám Béla szalézi tartományfőnök atya mutatta be, tovább bízva az animátorokat, hogy szükség van rájuk.

Don Bosco azt mondta, hogy mindenkire szüksége van a fiatalok neveléséhez. A fiatalokra pedig főleg, akik a fiatalokért élnek. Lehet, hogy másban vagyunk jók, máshogy éreznünk kicsit, máshogy élünk kicsit, de várostól, országtól, nemzetől függetlenül a szalézi animátorokban egy közös biztos van, hogy rajonganak Don Boscóért, próbálják követni őt. Aki pedig őt követi, az rossz úton nem járhat, mert, ahogy ő mondta halálós ágyán: „Várlak benneteket a Paradicsomban!”

Marsiczki Roland

Ifi lelkigyakorlat

Idén sem maradt el a hagyományos adventi lelkigyakorlat Pélifyöld-szentkeresztben. Egy kis csapat balassagyarmati oratorista is részt vett a hétvégén, melyet így hirdettek meg a Szaléziak: „Ha keresel egy kis csendet az életedben, nyugalomra vágysz, szeretnél feltöltődni, akkor gyere el. Csendes lelkigyakorlat!”

A Szaléziak előadásai egyrészt rávilágítottak arra, hogy a csend egy taktikai szünet, lehetőséget ad számunkra,

hogy magunkba szálljunk, tudatosan keressük, mi is Isten terve az életünkkel.

Másrészt megtanultuk, hogy fontos tervezni, különbséget tenni a sürgős és halasztható teendőink között. És végül beláttuk, hogy az adventi készület nem egy állapot, hanem egy folyamat, nekünk pedig feladatunk, hogy ezt az időt tevékenyen töltsük el, hogy készek legyünk Isten terve szerint cselekedni.

Sokcsevits Balázs

REJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
12			13						14		↓
15				16		17	18	19			
20		21		22		23				24	
25	26		27			28					Ú
29		30					31		32		
33			34			35		36			
37			38	39	40		41				Á
42			45			45	46				
47					48				49		50
51		52		53		54			55	56	

Vízszintes

- Bibliai idézet első része
- Férfinév (ritka)
- Nem széna, hanem
- Edénybevonat
- Erdejéről híres helyiség
- Vasútállomás röviden
- Puposhátú állat, de nem teve
- YN.
- Körülbelül rövidítve
- YI.
- Kerti munka
- Betűket vet a papírra
- Nem ezután
- Rántás nélküli babfőzelék
- Nős szélek
- Gyíkféle hulló
- Pest közeli város
- Ilyen szarvas is van
- Van felesége
- Finom sütemény
- Sok játék ilyen fajta
- Fizető eszköz
- Habzó ital népiesen
- Nem mögé
- Madarak emésztő része
- Rajt, indulás
- Mitikus történet
- Nem rád haragszik, hanem...
- Egyfajta csokoládé
- Építőanyag
- Latin és
- Női név
- Trombita eleje

Függőleges

- Mennyország
- Sam ikerszava
- Zakón és nadrágon is van
- Igaz, szélei
- Latin történetíró neve
- Sál, szélei
- Fémbe van!
- Duplán egy város neve
- Gyakori női név
- Ártalmas szer az egészségre
- Idézet második, befejező része
- Fájdalmában panaszos hangokat adó
- Adásvételi hely, sokan látogatják
- Kerti szerszám
- Fűszál része!
- Ruhaszövet
- Borotvaeszköz
- Ipari növény
- Nemzet, sokaság
- Tülevelű fa
- Kenőcstartó edény
- Levest fazékból kiszedő
- Budapesti egyetem
- Kellemetlen, bántó érzést okoz
- Egyfajta tánc
- Mindent (biztató szó)
- Férfinév
- Nem használ, inkább!
- Ave szélei
- Te meg Ő

Beküldendő

A vízszintes 1. és a függőleges 12. sorok megfejtése.
A megfejtés Keresztelő Szent János, a pusztába kiáltó szavait tartalmazza.

Beküldési határidő: 2014. január 12.

A helyes megfejtők között könyvjutalmat sorsolunk ki.
A könyvjutalmat át lehet venni
a Szalézi Plébánia portáján.

További jó rejtvényfejtést kíván a Szerkesztőség!

HEGEDŰS GÁBOR

SÜTŐIPARI - SZAKÜZLETÉBEN

Vásárolja meg mindennapi kenyerét.

Balassagyarmat, Kossuth u. 8.

Minden nap friss kenyérral

és friss péksüteménnyel

várjuk kedves

vásárlóinkat.

**A Hegedűs-féle kenyér:
élet, erő és egészség.**

Telefon: 35/300-647

Kellemes ünnepeket
és boldog új évet kívánunk!

ÉPÍTKEZŐK BOLTJA

Balassagyarmat, Luther u. 8. Tel.: 35/310-850

(Evangélikus templommal szemben)

Zuhanyzófülkék nagy választékban.

Fürdőszobabútorok, csaptelepek

FÜRDŐSZOBA SZALON
Padlóburkolók, csempék, fugázók, élvédők!

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

Balassagyarmat,
Kossuth u. 14.
Tel.: 35/ 312-250
06 20/ 978-9743

**Janák
Mária**

- **Digitális képek kidolgozása**
- **Film kidolgozás**
- **Esküvői képek**

**Mentse meg VHS kazettáit.
Írassa DVD-re a Marika fotónál!**

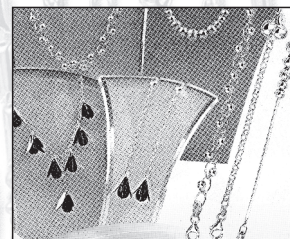
**Elsőáldozási és bérnyomási képek
itt megrendelhetők!**

**KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!**

*Válságkezelő, vásárlást segítő
kedvező lehetőségek!*

Kínálunk:

*ultrakönnyű arany
és ezüst láncokat,
karkötőket, elegáns,
dívatos ékszergarnitúrát
gyűrűket extra kis mérettől
karikagyűrűket, esjegyzési gyűrűket,
brill csiszolású,
gyémántköves szolitergyűrűket.*

Várjuk a Kamea Kft. Óra-Ékszer üzletébe!

Balassagyarmat,
Kossuth L. u. 1.
Tel.: 35/301-170

HALLÓKÉSZÜLÉK SZAKÜZLET

Balassagyarmat,
kórház
épületében.

- hallójárat és fülmögötti készülékek
- hallásgondozás
- uszodai és zajvédő fül dugók
- hallókészülék javítás

Nyitva: Hétfőtől-csütörtökig:
8.30-tól 16.00 óráig.
Pénteken:
8.00-tól 14.00 óráig

Békés, boldog ünnepeket!

Telefon:

35/ 310-444

/282-es mellék

06 (30) 445-9378

ILLATSZERTÁR

Balassagyarmat, Rákóczi u. 22. (Posta mellett)

- Parfümök eredeti, továbbá
- Parfüm utánzatok
- Illatszerek
- Karácsonyi ajándécsomagok
- Bízunk

nagy választékával, akciókkal,
és a megszokott kedvező árakkal
várjuk kedves vásárlóinkat
az ILLATSZERTÁRBA.

Körömápolási- és fodrász cikkek.

Boldog

Karácsonyi Ünnepeket!

Telefon: 35/301-604

ÉKSZER- ÉS CSEREAKCIÓ!

ZÁLOGHÁZ

Ha pénzre van szüksége, arany ékszer fedezetre készpénz **AZONNAL!**

**Cserélje újra
elkopott vagy megunt ékszerét, óráját!
Ékszerkészítés 1600 Ft/g-tól!**

Doxa, Seiko, Pulsar, Lorus, Casio, Citizen órák 1+1 év garanciával!
Karikagyűrűk bő választéka 1 napos határidőtől!

**Arany- és ezüst-
felvásárlás
és beszámítás**

ÖTVÖS

KÉSZÍTÉS, JAVÍTÁS, GRAVÍROZÁS, KŐFOGLALÁS

SPECZIÁR VIKTOR

Balassagyarmat, Rákóczi u. 23.

Tel.: 06-35/301-718 Nyitva tartás: 8.00-17.00 óráig.

www.speckotime.hu

HÁLÁS KÖSZÖNETET MONDUNK MINDAZOKNAK, AKIK LAPUNKAT ELKÉSZÍTETTÉK, MEGJELENÉSÉT ELŐSEGÍTETTÉK. ÉLETERŐ ALAPÍTVÁ: 1992.

Felelős kiadó és szerkeszti a két katolikus egyházközség közös Sajtóbizottsága * Szerkesztőség:
2660 Balassagyarmat, Kossuth L. u. 41. Tel.: 06 (35) 300-693 * Nyomtatás: RUNNER MÉDIA KFT nyomdaüzeme,
Balassagyarmat. Tel.: 06 (35) 301-120, e-mail: hirasz@t-online.hu, felelős vezető: a Kft. ügyvezető igazgatója.
Lapunk előállítására adományokat köszönettel fogadunk, s kérjük azokat a templomi perselybe bedobni.